

A Rák és az AIDS szellemi okairól

Kozma Szilárd: A szemellenzővel vizsgált betegségi okok következményei.

A Rák szellemi okai

A betegségek mentális - metafizikai- oka igazából a hamis információ-áramoltatáshoz: a folyamatos önáltatásig mélyülő környezet-félrevezetési késztetésekhez, vagyis a kaméleon - programokhoz kötődik kauzálisan, még kor is ha első látásra, inkább a rombolási és önrombolási programok erős átélése váltja ki a betegségeket. Bármilyen betegség eredeti oka, még az orvosilag néha felismerhetetlennek mondott betegségeké is (lásd az egyes, konkrét fizikai okok nélküli, a szervek rongálódásához, vagy a biológiai funkciók zavarához egyértelműen nem köthető betegségeknek, mint a fiatalkori végzetes elgyengülések orvostudományi meghatározhatatlanságát) végső soron egy, vagy több, a fizikai létben a bolygók által is megtestesített létprincípiummal (ősi teremtőerővel) való huzamos és intenzív, önkéntelen és öntudatlan, diszharmonikus (ellenséges, vagy félreértett: zavaros és érzelgős: misztikus és vallásos) szellemi kapcsolatnak - viszonyulási módnak a következménye, amely az embert elidegeníti és irritálja az illető erőt, vagy törvényt megtestesítő jelenségekkel, létállapotokkal és személyekkel szemben. Igaz, hogy egy-két mágius-misztikus praktika és módszer segíthet olyan betegség, vagy betegség komplexum feloldásában, amelynek a materialista orvostudomány nem találta meg az adekvát, biológiai, vagy pszichológiai szintű gyógymódját, de ezek a gyógyulások az egészség visszanyerése szempontjából semmivel nem jelentenek jobb eredményt a pusztán biológiai (sebészi, orvosság - terápiái) beavatkozás következtében elérhető tüneti eredményeknél. Ez azért van mert a gyógyulás egyik esetben sem a pozitív mentalitás-változtatásnak, vagyis az ősi szellemi erővel való tudatos harmóniába kerülésnek az eredménye. A "mágius" gyógyulás ezekben az esetekben a külső - biológiai vagy pszichológiai ráhatásoknak, vagy legjobb esetben a betegségokozó lelki feszültségeknek és szellemi zavaroknak az időleges felfüggesztésének és felületi eloszlításának (mert csak egy bizonyos helyzetre - állapotra vonatkozó) a kérészetű eredménye. A betegség tünetek, lehet hogy teljesen más színzetben és más betegség-formában, ugyanúgy jelentkezni fognak később, mivel a "meggyógyult" személy ugyan azokat a személyi-szellemi programjával (Vagyis egyedül és kizárólag csak a személyi horoszkópja házhelyzeteinek a vizsgálata segítségével megállapítható életfeladataival!) nem egyező dolgokat akarja erőltetve elkövetni mint azelőtt, mihelyt a lelki terápiát és a betegség fizikai kezelését megelőző léthelyzetbe, vagy ahhoz hasonló ingereket és problémákat hordozó körülmények közé kerül. Ahhoz, hogy ne folytasson a szellemi létfeladataival ellenkező gyakorlati tevékenységet és érzelmileg ne lovalja belé magát a személyi-szellemi kiegyenlítődesi programjával ellentétes lelki folyamatokba (érzelmi ambíciókba), az szükséges, hogy tudomásul vegye ezeket, a horoszkópjából kiolvasható (és csakis onnan, sehonnan máshelyről nem!) konkrét életfeladatokat. Ilyenek pl. a tudatos, de sok esetben nehéz és kellemetlen konfliktus- felvállalásokon keresztül elérhető, személyi környezetével való harmóniába kerülés, az anyagi javak és eszközök helyes értékelése és azok helyes használata, a közvetlen fizikai tapasztalatokból, kellemetlen benyomásokból való szellemi információ-szerzési képesség kialakítása, az otthon és családalapítás valamint ami ehhez szükséges: lakásszerzés vagy házépítés, az intim párkapcsolatokon keresztül történő individuális tudatnak és kreativitásnak a felszabadítása - kiteljesítése, a nemesítés, vagyis a szellemnek az anyagi-természeti világba való bevezetése és viszont: az anyagi természetnek és persze saját természetének a szellemi világ törvényeihez való visszakapcsolása, stb., És mindezek külön-külön konkrétan és kiemelten, árnyalódva minden egyes személy esetében. Ha tudomásul vette, arra törekedjen hogy ezeknek a konkrét életterületeken végrehajtandó gyakorlati és személyes feladatainak, amelyeket az anyai ági ősei diszharmonikusan vittek véghez, eleget tegyen és ne törekedjen olyan életfeladatokat végrehajtani (azokat erőltetni), amelyek valamiért tetszetősek és kedvesek ugyan a számára, de nem tartoznak az ő konkrét (gyakorlati) életfeladatai körébe. Ez kellene történjen, de mivel az asztrológia tudományát évezredek óta hiteltelennítették azáltal, hogy jóslatásra használták, az egész emberiség szintjén, majdnem sehol, vagy ha igen, akkor elenyészően kevés személy esetében történik meg. Az asztrológiai félrevezettségünk következménye a "refinált" betegséghalmozódás, a betegségekben és nem természetes végelgyengülésben való nagyszámú elhalálozás és a "balestek" következtében történő átköltözés a túlvilágra. A balesetek és a betegség ugyanis olyan kauzális (isteni) eszközök, amelyek az embert teljesen, vagy részlegesen eltérítik, vagy meggátolják abban, hogy tovább folytassa azoknak a romboló és zavaró - szennyező mentális programoknak az erősítését, amelyet a szülei és az anyai ősszülei kiegyenlítődes végett (és nem öncélú gyakorlás végett!) akaratlanul ráhagytak. A betegség és a baleset az Isten nyila (Zeusz nyila), amely lerombolja, az egyénileg és a csoportosan épített Babel-tornyokat kór-okozó mikoróbák és vírusok: fertőzőjárványok, vagy technikai balesetek és tömeges áldozatot követelő természeti katasztrófák formájában. És ez akkor is így van, ha első hallásra (olvasásra) abszurdnak tűnik, mivel a kiskorú gyermekek például nem építhetnek Babel tornyokat. A gyermekek hét éves korukig az édesanyjuknak, vagy más, az őket közvetlenül gondozó, hozzájuk érzelmileg ragaszkodó személyeknek a tudattalan lelki folyamataimnak vannak teljes mértékben alárendelve és betegségeikkel, baleseteikkel (és halálukkal), sokkal inkább leképezik az anya lelki - szellemi harmóniába kerülési problémáit, mint az anya, vagy a gyermeknek a "gondját viselő" személy biológiai szervezete. Amint említettem, a nehezen diagnosztizálható és a nehezen gyógyítható betegségeket inkább a hamis információ-áramoltatási és az információ-blokálási programok intenzív átélése váltja ki, mint a destruktív programok átélése. Más szóval, a kaméleon-programok veszélyesebbek. És kaméleon-csoporton belül is nem az a huzamosan és intenzíven átélt hamis információáramoltatási magatartás végződik betegséggel, amely gyakorlásával a környezetünket vezetjük félre, hanem azok amelyekkel saját magunkat vezetjük félre. Akkor leszünk betegek, ha önmagunkat, lelkiismeretünket akarjuk becsapni, ha nem akarjuk önmagunk számára beismerni azt, amiről a lelkünk mélyén tudjuk, hogy másképp van, mint ahogy bemagyarázzuk magunknak. Ha nem akarjuk meglátni azt, amiről tudjuk, hogy ott van és létezik a fizikai, vagy a szellemi-lelki valóságunkban. Akkor leszünk betegek, ha a bennünk lakozó (a lelkiismeretünkben: az isteni felelősségérzetünkben és az egyetemes értéktudatunkban: a szellemi-lelki igényességünkben) Istent, a bennünk

levő abszolútum csirát, magát az élet forrását próbáljuk félrevezetni. És ez természetes, hiszen a hatás - visszahatás törvénye alapján, hamis információt: életrontó energiát kapok az ősforrástól, ha saját magamban összezavarom: bemocskolom az ősforrást amiből táplálkozom. Megzavarom a lényem legmélyén létező abszolút erőt, azáltal, hogy állandóan igyekszem félrevezetni és elaltatni a saját lelkiismeretemet. A befelé irányított kaméleon - mentalitás következményei a hamis értéktudathoz, vagyis a Jupiteri princípiumhoz kapcsolódó betegségek általában: a májproblémák, a cukorbetegség és általában a vérbetegségek. Amikor a huzamos önáltatás és a környezetáltatás gyávaságból és félelemből: szorongásból eredő (rejtett) gondolati agresszivitással (mentális támadással: belső vitatkozással és viaskodással) párosul, akkor keletkeznek a rák különböző fajtái, a szarkoma, a különböző agydaganatok valamint a szervezet immunrendszerének különböző betegségei, annak függvényében hogy az élet mely területére és a személyközi kapcsolatok mely formái felé irányulnak a huzamosan fenntartott, belső (rejtett) intenzitással átél, félrevezető és romboló érzelmi-gondolati magatartások. A szülő-gyermek, vagy a gyermek-szülő viszonyok és általában a családi viszonyok több rétvé és huzamosan fenntartott, önámító és ámitó (érzelgős) átélése, amely a „szeretett” családtag részéről egy bizonyos életterületen vagy szellemi tárgykörben tapasztalt szembeszegülés, véleménykülönbség, gyökeresen eltérő és ellenkező életszemlélet, nyílt szembeszegülés esetében átcsap haragba és gyűlölködésbe, majd átminősül csendes nehezteléssé, elsősorban a nők számára jelent egyenes utat az emlé daganatok képződéséhez és elrákosodásához, de (ritkábban!) a férfiak melleiben is eredményezhet hipertrófiás csomósodást, ha huzamos ideig félrevezetik magukat a családdal kapcsolatos kérdésekben. A gyomorbetegségek és általában az emésztőrendszeri betegségek is oda vezetődnek vissza, hogy a családi viszony úgy megromlik, hogy a személy semmit nem hajlandó elfogadni és tudatába - lelkebe befogadni, ami a másik családtagtól jön, miközben azzal áztatja magát, hogy ő mindenek fölött és mindenek ellenére szereti azt a családtagot és megbocsát neki, holott megbocsátásról szó sem lehet mindaddig, amíg a finom és csendes neheztelési érzések tovább lappangnak a tudattalanban. Amennyiben a fent leírt kaméleon mentalitáshoz erős, aggódásba rejtett uralkodási - ellenőrzési és cenzúrázási vágy is kapcsolódik, a betegség formájában jelentkező következmény nem marad meg a gyomortájékon és az mellék színtjén, hanem nőknél a petefészkekben és a hüvelyben, a férfiaknál a prosztatában is jelentkezik, a kezdetben alig érzékelhető rendellenesség, majd végzetes betegséggé fokozódik (a destruktív és félrevezető mentalitás teljes megállításhoz vezető) rákos sejtburjánzás formájában. Amennyiben a családtagok fölötti uralkodási vágy és azok folytonos ellenállása miatt érzett harag (a mérge) teljesen erkölcsi gátlások és érzelmi megfontolások alá záródik, vagy az illető családtag - esetleg alkohol hatása alatt - nyíltan, de ezért még intenzívebben és még többször átéli mérges - gyűlölködő állapotát, ez a fajta családapai, vagy a „féltően” szerető-aggódó családanyai diktátorkodás, szívbetegséghez és végül szívinfarktushoz vezet. Persze, a betegségek keletkezése és fejlődése nem ilyen egyszerű és a táplálkozás, az ivóvíz, a szennyezett levegő a „rossz szokások és káros szenvedélyek” hatása, valamint az egyéni alkat kérdése árnyalja a betegségek jellegét. De az alkati tényezők, vagyis a hajlamok és a sorshelyzetek is a horoszkópból kiolvasható családi szellemi (kauzális) örökségek következménye. Ezen örökletes programoknak a befolyása - hatása alatt állnak az utódok és ezek hatására kerülve folytatják a drámai kibontakozáshoz és a tragikus fejleményekhez vezető „fejlődésüket” mindaddig, amíg nem tudatosítottuk őket az asztrológiai sorsfeltárás és szellemi programértelmezés segítségével. A betegségek és a családi drámák sorozata csak akkor ér véget egy személy életében, ha az asztrológiai sorsfeltáró program-értelmezést az életfeladatok felvállalásával történő tudatos harmóniába kerülési és kiegyenlítődesi törekvések követik. „Mindenkinek a maga keresztjét” kell felvennie és nem a másét, vagy a másokét! Senki nem tapasztalhat meg semmit a „szeretett” felnőtt családtagjai helyett és a családtagok sem végezhetik el helyette azt, amit neki kell elvégeznie. Csak egy egyszerű példa a végzetes személyi válságokhoz vezető jóságos tévedésekre: sok szülő nem csak hogy egyetemen elvégzésére erőlteti a gyermekét, mert neki nem teljesülhetett ez vágya, hanem olyan tanulmányok folytatására és olyan szakma elsajátítására szorítja rá gyermekét, ami nem áll összhangban annak az alkatával és amely gyakorlati életterület megismerése nem tartozik a „gyermek” személyi életfeladatai közé. Már annyi is elég az egész a halálig tartó szülő - gyermek közötti csendes nehezteléshez, vagyis a fentebb említett betegségek valamelyikének kifejlődéséhez, hogy a saját életfeladatától eltérített utód lelki-szellemi zűrzavara és erkölcsi csődjé az „élettani” következményeiről ne is beszéljek. És ez még elenyésző baj ahhoz a létzavarhoz képest, amely az anyáknak, ritkább esetben az apáknak a gyermekeik szerelmi-szexuális párkapcsolatába és családi életébe való féltékeny és ostoba beavatkozása által keletkezik, persze aggódóan „féltő és óvó” gondoskodás, vagyis alattomos intrikálás, majd nyílt lelki és anyagi zsarolás és állandó szemrehányások formájában. Ha nincs a gyermek-felnőttnek elég esze és nincs lelki ereje az aggódó szívű édesanyát, vagy a féltékeny apát kirekeszteni a saját szexuális szerelmi életszférájából és nem tudja azt a saját természetes vágyai és egyéni igényei, lelki és szellemi alkatának megfelelően (lelki szükségletei szerint) megélni, annak előbb - utóbb vesebetegség, húgyhólyag gyulladás és deréktájéki károsodások, férfiaknál heregyulladás, vagy prosztatagyulladás, nőknél menstruációs gondok, a méh- és a petefészkek megbetegedése lesz a következménye. A szexuális párkapcsolati élet feszültségei és diszharmóniái, összetettségük és elsődlegesen szellemi kiegyenlítődesi jellegük miatt (a szeretet és a fény kiegyenlítődesé bennünk), végzetesebb következményekhez vezetnek mint a szülői és a gyermeki viszonyok zavartsága. Több asztrológiai-metafizikai tanulmányban követtem és számtalan alkalommal kitértem és elemeztem a szerelmi-szexuális viszonyok zavart és diszharmonikus volta következtében létrejövő betegségeket. Ezúttal, amikor az örökölt romboló mentális programok működését vizsgálom, nem térek ki részletesen egy-egy ide vonatkozó betegség szellemi okára (pl. a féltékenységre, a partner fölötti hatalom gyakorlásnak és manipulálásnak, vagy a partnerrel szembeni huzamos ellenérzések intenzív átélésének a következménye férfiaknál a here- és a prosztatagyulladás, nőknél a petefészkek-gyulladás), hanem a civilizáció által általánossá tett szexuális és másfajta imagináció fertőzés következtében felerősödött mentális programok hatásmechanizmusát szándékozom a kauzális gyökerekig vissza göngyölni annak

érdekében, hogy ezáltal konkrét támpontokat adjak azok számára akik szellemi úton akarnak meggyógyulni és harmonikus életet folytatni. Már csak az olyan "normálisnak" képzelt szexuális-szerelmi szorongásaink, mint amilyen például a tudattalanul nyomasztó megfelelési képzetek, a párkapcsolati hiány, vagy a fontosnak érzett párkapcsolat elvesztése miatti félelem és persze az erőszaktól, vagy éppenséggel a kielégületlenségtől való félelem is húgyhólyag - és vese problémákhoz vezet, ami gyakori éjszakai vizeletelési kényszerek esetén igencsak megnyomoríthatja az életünket. Pedig ez a legkevesebb, ami a párkapcsolati problémák esetében veszélyezteti a boldogságunkat és az egészségünket. A Rák jegyében született és a Rák Sárkányfarkokkal rendelkező és általában az anyasági, a megtermékenyülési (magzatfogadási - teherkihordási), gyermek-szülési, gyermek gondozási, a család alapítási és családfenntartási sors-problémákkal (örökölt diszharmonikus családi programmal) önkéntelenül a magukévá akarják tenni és magukhoz akarják kötni minden áron a környezetükben élőket azért, hogy szüntelenül gondoskodni akarnak azokról. Ennek köszönhetően ők a rák-betegségekig is elmenő tragikus élet-drámák hősei és áldozatai is. Az ilyen személy, sértődékeny én-tudatát (egoját) körülveszi egy benyomás - hátrító védő rendszerrel, a rákpáncéllal és felszínes kedélyeskedéssel, vagy ártatlankodó jóságossággal próbálja fedezni magát, palástolni félelmeit, belső szorongásait, feszültségeit. Igaz, az is megtörténik néha, egy-egy Rák programmal rendelkező férfi esetében, hogy belefáradván sebezhetőségébe, "a legjobb védekezés a támadás" - alapon, agresszív, sőt: néha egyenesen kegyetlenkedő magatartási formákhoz szoktatja magát. Ez, az elején kényelmesnek látszó magatartás fogja okozni a vesztét is, mert ezzel a pszichológiai páncéllal elzárva és valósággal eltorlaszolván tudatát a további kényelmetlen benyomások és a sértő információ-88behatolásokkal szemben, menthetetlenül a rákos sejtek természetellenes elszaporodását idézi elő hosszú távon a biológiai szervezetében. A sejttobzódás jelensége tulajdonképpen az egyetemes egységes létezés információáramlásával szembeni elzárkózási késztetésnek, a voluntarizmusnak és a félrevezetésnek a fizikai sejtek szintjén történő megismétlődése.

De nem csak az agresszív és elutasító, hanem a csendes neheztelő magatartással is képesek a Rák szülöttekhez hasonló érzékenységgel rendelkező emberek pszichológiai páncélt, védő burkot vonni maguk köré, aminek következménye a Rák nevével fémjelzett betegség, vagyis az emberi szervezetben egyébként természetes módon és normális arányban létező, rák-sejtek túlságos elszaporodása és a burjánzási folyamat hatványozódása. Ezt a lelki öngyilkosságot leképező védő-burkot a legtöbb esetben a látszólagos önfeladásig menő alkalmazkodással, vagyis a közvetlen környezetnek a tökéletes félrevezetésével: a hamis információáramoltatás segítségével történő opportunist (kiegyezési) mentalitás személyi tulajdonsággá alakításával szokták létrehozni a Rák szülöttek és a Rákokhoz hasonló érzékenységekben "szenvedő" személyek. Rudrigger Dhalke szavával: ezek a normophánok. Ők a külsőséges társadalmi normák és konvenciók tökéletes betartói, felszíni megítélés szempontjából a legetikusabban viselkedő emberek. A tökéletes "jó ember" szerep segítségével akadályozzák meg a többi embertársuk esetleges agresszív fellépését, támadó viszonyulását személyükkel szemben. Ezért az idejekorán elhunyt "rákos" személyt igen megsiratja a környezete, melegszívű, jóságos emberként emlékeztetve rá és a "Vak Sors" gonosz abszurdításának tudja be korai "elvesztését", nem sejtve hogy a jóságos személyt csupán azért tekinti jónak a környezete, mert soha nem mondott ellent, mert soha nem mert ellenkezni nyíltan egyetlen erőszakosan és felelőtlenül a mások személyi integritásába gázoló embertársával sem. Mert látszólagos jóságában a végtelenségig türt, hallgatott és szenvedett, miközben a lelke mélyén, folyamatos és hallgatag neheztelések formájában mentálisan igenis támadta a környezetében élő, "szeretett" családtagokat és munkatársakat, (akik miatt "ő annyit szenvedett méltatlanul és ártatlanul"), ahelyett, hogy életében legalább egyszer meg merte volna mondani őszintén és becsületesen azt, amit gondol a környezetében élőkről valójában.

Ezek az emberek állandóan kegyes hazugságok látszólagos védőfala mögött, de valójában egy, az életük kegyetlen végét előkészítő hazugság-rendszer labirintusában élnek, miközben igenis támadják gondolataik szintjén, végtelen belső neheztelések formájában, az egész környezetüket, amelynek "érzéketlen és kíméletlen" viselkedése következtében ők ártatlanul és méltatlanul olyan sokat kénytelenek szenvedni... A sors íróniája (pontosabban a hatás-visszahatás törvényének a következménye), hogy életük utolsó heteiben, napjaiban ugyanazt a megtévesztést kapják vissza a környezetüktől, amivel "etették" azt egész életükben: orvosok és családtagok elhazudják előlük azt a tényt, hogy napjaik megszámláltatták s a védekezés érdekében létrehozott szellemi hazugságburkot a végzetes életkedvvel szaporodó, a szervezet immun-rendszerét a hamis információáramoltatással megtévesztő rákos sejtek szétfeszítették és testüket kiszipolyozták. A Rák-sejtek ugyanazt a kameleon-játékot folytatják, ugyanazt a megtévesztő információ-áramoltatást végzik a sejt-társadalom szintjén mint amit a személy folytatott a közösségi életben és a családjában: becsapják a szervezet immunrendszerét azért, hogy olyan információkat sugározzanak az immunitást biztosító sejtek irányába, miszerint ők ártatlanok, ők nem bántják a szervezetet és így biztosítják a maguk számára a túlélést és a szaporodást. Az élet ellentétéinek a kiegyenlítődési aktusát az ellentétek kijátszásával folytonosan elkerülő, a kellemetlen szembesüléseket és a nyílt konfrontációkat fel nem vállaló, gyávaságát a jóságosság álarcá alá rejtő és az etika eszközeivel kicselezni - megkerülni próbáló embernek még az a lehetősége sem marad meg, hogy az élete utolsó napjaiban legalább őszintén szembenézhesen a halálával. Az a lehetősége sem marad meg, hogy felkészülhessen végre és nyíltan fogadhassa azt, amitől egész életében félt: a reális és kicselezhetetlen halál tényével való szembesülést, hogy ezáltal, az utolsó kiegyenlítődési aktus szemszögéből végre megítélhesse a megtévesztő magatartása hiábavalóságát. Hogy beláthassa saját élettapasztalatai nyomán az élet legfontosabb igazságát miszerint "Aki meg akarja nyerni életét elveszti azt.", vagyis: Aki kényelmetlen környezeti benyomások és szembesülések nélkül akarja folytatni életét, annak testében kell megélnie az élet drámai konfliktusát. Mert az élet kiegyenlítődési drámáját őszintén és nyíltan vállalni kell még a Rák-sorsfeladattal rendelkező, rendkívüli érzékenységgel "megátkozott" embereknek is. Ennek, a konfliktusfelvállalással kezdődő kiegyenlítődési folyamatnak az elutasítása, a társadalmi hazugság-rendszerek feltétel nélküli elfogadásával és betartásával történő kicselezése épp annyira életellenes magatartás, mint a fölösleges és öncélú dramatizálás, a

tragikus állapotok előidézéséig menő érzelmi szenvedélyesedések, amely állapotok felfokozott átélésére a negatív Rák - programmal rendelkező személyek hajlamosak. De a családi problémákhoz kötött betegségek nem kimondottan és kizárólagosan a Rák szülöttekre jellemzőek. Humorosan fogalmazva: nem a Rák szülöttek előjoga ilyen betegségekben szenvedni. Pontosabban: ilyen jellegű mentalitás-hajlamból rák - betegséget gyártani. Ezt "elkövethetik", mint ahogy sajnos egyre gyakrabban el is követik a más konstellációk szülöttei is. Azok tehát, akiknek az édesanyjuk diszharmonikus szellemi kapcsolatban van, vagy volt időlegesen az ők fizikai fogantatásukat megelőző időszakban a Rák konstelláció által megtestesített princípiumokkal. Ilyenek például az asztrológiai Víz-háromszög másik két napjegyének, a Skorpiónak és a Halaknak a szülöttei, vagy azok, akiknek több támadott (diszharmonikusan fényszögelt) bolygója áll a Rákban és általában a víz jegyekben. Női horoszkópokban az is Rák-problémákat idéz elő többnyire, ha a Rák uralkodó bolygója, a bőség, a termékenység, a tudattalan lelki és szellemi folyamatok, az információ-befogadás és a visszaadás, a visszatükröződés princípiumát megtestesítő Hold, vagy éppenséggel a Lilit áll a Rákban, más Víz jegyekben, esetleg a négyes vagy a nyolcas, de főként a tizenkettes horoszkóp-házban. Ezek a hölgyek mindent elkövetnek, és minden követ megmozdítanak és addig meg nem nyugodnak amíg a család mindegyik tagját az általuk elképzelt boldogságba: biztonságba és jó életkörülmények közé nem helyezik. De ha ez az ideális helyzet elő is áll és tényleg nem marad semmi amiért aggodalmaskodni lehet, akkor elvágódnak a kényelmes és nyugodt körülmények langymelegéből valami egzotikusan személytelen szexuális kalandba, amit persze ritkán képesek megfogalmazni és bevallani saját maguknak határozottan. Csak az ok nélküli nyugtalansága és misztikus elégedetlensége jelzi azt, hogy az ilyen gondos anyák számára akkor nincs éppen rendben valami, ha végre minden a legnagyobb rendben van a családban. Ezek a személyek nehezen tudnak azonosulni más szerepkörökkel. Így a gyámkodó szerepkörök fontosságának túlhangsúlyozása miatt, a felnőtté vált, de még mindig gyámoltott gyermekek által fárasztónak és terhesnek ítélt és ezért sokszor kegyetlenül visszautasított, "szeretet-nyilvánítási" kényszerük és gyámkodó-jóakarásuk következtében mindenkinek akad bőven szenvednivaló a környezetükben. A legtöbbit persze ők szenvednek, akik kifosztottnak, haszontalanoknak és megalázottnak érzik magukat amiért a huszon-valahány harminc és negyven éves gyermekeiket nem nevelhetik tovább és nem irányíthatják azok lépteit az általuk elképzelt egyetlen jó irányba, vagyis a szülői boldogság felé. Ilyen sérelmükben nagyon sok esetben "be-mentalizálnak" maguknak valamilyen rák-betegséget, hogy legalább ezáltal tölthessenek fontos szerepkört a szeretett gyermekeik, családtagjaik életében. És ha elvesztett családi helyzetüket és gyámi tekintélyüket a "veszélyes" betegségükkel sem nyerhetik vissza, az önmésztés útján egészen a halálig is elmennek, hiszen számukra a szülői-gyámkodói, családirányítói szerepkör elvesztésével értelmét veszíti az élet. A Rák jellegű családi szellemi programmal rendelkező személyeknek nem az lenne a dolguk, hogy anyai ági őseiktől örökölt spirituális determinációjuknak megfelelően végig zongorázzák felnőtt korukban a fent leírt diszharmonikus viselkedési mintákat és azok intenzív átélésével felfokozzák - elmélyítsék ezeket a romboló programokat és nem az, hogy az ilyen programmal született lány-anyák tovább közvetítsék ezt a negatív szellemi örökséget az utódaiknak. De mivel ezeket az örökletes szellemi programokat nem kutatja a tudomány és az akadémikus embertan, amely lecövekelt a géneken keresztüli örökösödés, vagyis a génváltozások és génváltozatok kutatásánál, a szellemi fény helyett a tudományos és vallásos babonákban hívő emberiség tragédiája tovább folytatódik a kétszáz hatvan ezer éves útján. Holott a tragédia részbeni leállításához például annyi is elég lenne, ha a menstruációs zavarokkal rendelkező lányok, a meddőségben szenvedő fiatal nők szervezetét nem kezelnék hormontablettákkal az anyai ágon örökölt diszharmonikus családi program feltérképezése és tudatosítása helyett. Hiszen a fiatal személyek, vagyis a rugalmas és hamar regenerálódó aurával és biológiai szervezettel rendelkező személyek esetében a program-kiigazításhoz és végül a gyógyuláshoz már az is elég, ha a horoszkóp, valamint a családi krónika fellapozása segítségével pontosan tudatosítjuk ezeknek a programoknak a minőségét és visszakérdezve meghatározzuk a családban is tapasztalható negatív gondolkodásbeli és szokásbeli mintákat. A romboló programok közvetlen és negatív pszichikai hatásának az azonnali feloldásához ez is elég. A teljes fizikai gyógyuláshoz vezető mentális és kauzális programok megszüntetéséhez, jobban mondva: azoknak a pozitív kiegyenlítéséhez viszont a mind probléma-kerülő, mind a dramatizáló magatartási formákkal való gyökeres szakítás szükséges és természetesen a Rák és négyes ház jellegű életfeladatoknak a tudatos gyakorlati felvállalása. Esetenként a felvállalásokra való mentális felkészülés. Ez viszont nem holmi elődázható jövőben történő eseményekről és állapotokról való meghatóan szép fantáziálást, hanem a várható konkrét feladatokkal és nehézségekkel szembeni bátor szembenézést jelent.

A gyakorlatban viszont mindezt megbuktathatja a Rák - paradoxon, vagyis a Szeretet paradoxona, ha nem tudjuk feloldani, mert nem tudunk róla és nem vesszük figyelembe. Az érzés, vagy az érzések, a pozitív, vagy negatív viszonyulások még nem egyenértékűek a Szeretettel. Csak a gyermek, vagy az infantilis felnőtt mondhatja azt, hogy ezt szeretem, amazt meg nem szeretem. A szeretet nem határozott, nem részleges, hanem egész (egész-séges), teljes és határtalan. A családsszeretet, a hazaszeretet, a népszerűség, az emberszeretet csak rész-szeretetek, vagyis a szeretet részleges és korlátolt kifejeződési formái. Erről Jézus is beszélt. Arról is beszélt, hogy az értelem még nem szellemi Fény, csak annak részleges kifejeződési formája. Amiről viszont nem beszélt az, hogy amiért valakivel, vagy valamivel együtt érzek, nem azt jelenti, hogy értelmileg is elköteleződtem mellette. Együtt érezhetek valakivel, vagy valamivel, ez viszont nem azt jelenti, hogy egyet is kell értenem azzal. A Rák - sorssal küszködő személyeknek tehát meg kell tanulniuk feltételek nélkül szeretni azokat a személyeket és azokat a jelenségeket is, akikkel és amelyekkel nem értenek egyet.

Az öröklődő romboló és betegségprogramok III. (Az AIDS szellemi okai)

Az ösközösség szellemi hagyományait felváltó technikai civilizációban élő ember latens tragédiáinak szellemi okát és alapját vizsgáló írásomnak célja nem az ítélezés, hanem a kiegyenlítődési képesség visszaszerzésének és helyreállításának elősegítése a teremtő és beavatkozó (építő és romboló) képességgel rendelkező ember és a természet, valamint az ember és az abszolútum között. Ez az egyensúly helyreállítható a személy által, a személyen

keresztül megnyilvánuló egyetemes törvények működési mechanizmusának a megértése és e szellem-törvények tudatos megélése, gyakorlása segítségével. Céлом tehát nem a tragédiába jutott személyek fölötti ítélkezés, hanem a tragédiákhoz vezető lelki-szellemi okoknak és érzelmi folyamatoknak a megkeresése, megnevezése és meghatározása. Emberi létünknek és személyi életünknek a célja ugyanis a teremtés-tágítást szolgáló, szellem-tapasztalati (teljes) megismerés mellett, a minél harmonikusabb kapcsolat fenntartása az abszolútum és a teremtés határhelyzetében levő anyagi világ legdurvább megjelenési formái között. Ezt a kapcsolatot a Teremtő és a Teremtés végletes formavilága között a Fényhez kapcsolódó megismerési képességünkkel, valamint a Szeretethez kapcsolódó bölcsességünkkel: az egység-tudat teljes átélésével (a szeretettel) kellene megvalósítanunk. Betegségeink, tragikus baleseteink, személyi boldogtalanságunk annak a következménye, hogy egyéni életnyerési ambícióinkban - istentelen voluntarizmusunkban- a megismerési képességünket (tudásunkat, tudományunkat) az egységtudat lerombolására és az egység - élményt (szeretetet) biztosító ősforrástól való elszakadásra használjuk civilizált zavarodottságunk következtében. Ezért tartom szükségesnek a rák után megvizsgálni korunk legfőbb szexuális rákfenéjének az AIDS-nek a kauzális és okait. E vizsgálat következtében remélem, hogy az olvasóim rá fognak jönni arra, hogy nem a kórokozókat legyőzni hivatott ellenszérumokat - kereső tudománnyal, nem a föld ökoszisztémáját is fenyegető rákdaganattá fejlődött gyógyszer-iparral, vagyis nem a természeti elemek behatolásával szembeni védekező és a természeti folyamatokat támadó eljárásokkal kell megoldani az emberi nemnek elsősorban a szellemében (szemléletében és mentalitásában) és csak másod -és harmadsorban a testében lakozó problémáit. Mivel az AIDS vírus különböző fajtái által okozott halálos kimenetelű és fertőzés útján terjedő betegségről van szó, előre kell bocsátanom, hogy ugyanazokban a kaméleon- mentalitásból eredő szellemi zavarokban kell keresnünk az egyesek által szexuális - ráknak nevezett betegség kauzális okát mint a Rák esetében. Annyi különbséggel, hogy ebben az esetben a rák betegség kauzális okánál egy mélyebb, spirituális öntudat-zavarból keletkező, a szó szoros értelmében vett Isten-félrevezetési okot fogunk találni és meghatározni. Ez abból is következik, hogy miközben a „klasszikus-rák” esetén csak a biológiai sejtrendszer szintjén maradó hamis információ-áramoltatás történik, addig az AIDS esetében a nemi jelleggel járó meghatározottsághoz és a személyi eredetű, tehát a metafizikai teremtési - kiegyenlítődési aktusokhoz közelebb álló biológiai mezőben, egészen a gén rendszerek mélységével analogikus szellemi szinteken történik a személyi öntudat és az egyetemes (isteni) léttudat áttatása és félrevezetése. Amennyiben a teremtés a nemi osztottsággal, a Jin - Jang: Szeretet - Fény felosztáshoz és a két ősprincipium egymásba hatolásával történő, új minőségű egységgel és kiegyenlítődési állapot megvalósulásával járó, primer spirituális aktus, aminek csak következménye minden fizikai-biológiai egyesülési és kiegyenlítődési szexuális aktus, teljesen logikus, hogy az AIDS vírus annak a spirituális és biológiai tévedésnek a véget-vetési, leállítási - megakadályozási eszköze és következménye, amely az azonos nemű lények egymás közt folytatott szexuális kapcsolatának: biológiai és szellemi kiegyenlítődési „tévképzetének” (pl. az állati világban is jelentkező azonos nemű egyedek párkapcsolati zavarodottságnak) szab határt és e szexuális zavarodottságnak az egész faj fennmaradását veszélyeztető katasztrófális elburjánzását hivatott megakadályozni. Tudományosan kimutatott tény ugyanis, hogy az AIDS vírus különösebb -(katasztrófális - tömeges kirobbanási veszélyek nélkül), úgymond békésen és természetesen lappangó állapotban létezik a különböző állatfajoknál és predominantisan az emberével majdnem azonos intenzitású szexuális készlettel rendelkező majmok bizonyos fajainál. Tudósok megfigyelték azt is, hogy különböző „hűségecs fajta", monogám madárfajok (pl. sirályok) is élnek un. steril „homoszexuális” párkapcsolatban. Nos, ami az állatvilágban egy-egy egyedi szinten megrekedő részleges kisiklása és elfajulása lehet a természeti, vagy a csoportszellemi „tévedésnek", a hasonló jelenség megismétlődése és elburjánzása az emberi individuum szintjén már a racionális következtetésekre képes, tudatos énnel az Abszolút Léttudattal (a személyi fölötti éber krisztusi potenciálissal: felettes énnel) való közvetlen és őszinte kapcsolat (spirituális információ áramlási lehetőség) teljes összezsavarodását feltételezi és fokozza tovább az összes dimenziók (létállapotok) szintjén. Jól tudom, hogy nem csak homoszexuális kapcsolatok útján történik az AIDS vírus- fertőzés és pl. „ártatlan” kiskorúak is megfertőződhetnek akár „steril” korházi kezeléseket, egészségügyi beavatkozások alkalmával is. Nem vagyok orvos sem biológus és nem is akarom az AIDS kérdést annak a következményeiben és tüneti szintjén vizsgálni. A vírusterített csecsemők és kiskorú gyermekek pontosan annyira ártatlanok, mint a náci tisztok vagy más elborult tudatú személyek által meggyilkolt: legéppuskázott, letaposott és krematóriumokba küldött zsidó asszonyok csecsemői. Az olyan, a vallásos - humanista (szentimentális) gondolkozásból eredő absztrakt és fiktív (a valóságban nem létező) fogalmak használatával, mint amilyenek az ártatlanság, a tökéletesség, a béke, vagy a kegyelem, csak leragadunk a magható vallásos fantazmagóriák és az össz-emberiség szintjén végső soron sehova sem vezető orvostudomány ördögi körének a vég nélküli és spirituális szempontból céltalan körforgatásánál. Szó olt már arról, hogy az öröklött romboló- és a kaméleon családi programok nem csak hogy átadódnak az utódoknak (vagyis arról, hogy ezek a romboló és félrevezető mentális programok már a csecsemők aurájában is ott találhatóak, mint ahogy az én aurámban is ott volt már csecsemő koromban a nagyanyámtól anyámon keresztül örökölt, nagyanyám esetében végbélrák-halálhoz vezető, anyám esetében számtalan aranyér-műtétet és nálam az aranyér problémák mellett korai végbélhuruthoz vezető, finom gyűlölködési és megbocsátási - kiegyenlítődési képtelenségi program), hanem pontosan e programokon keresztül és ezek által az ártatlan csecsemők és kiskorú gyermekek az édesanyák (eredeti programjaik által irányított) zavaros és agresszív, tudattalan lelki világának a befolyása alatt állnak. Az ártatlan csecsemők és a kiskorú gyermekek ily módon finomabban és ezért sokkal sebezhetőbben állnak rezonanciában olyan fizikai és természeti jelenségekkel, amelyek analogikusak az anyák tudattalan szellemi-lelki világában zajló, romboló és hazug szellemi folyamatokkal. Ilyen módon, a hatás - visszahatás törvénye alapján a zavarodottság (pl. szexuális), vagy az agresszivitás természeti következménye hamarabb éri az ártatlan csecsemőt, mint az anyát. A mi egy éves kislányunk esetében például hamarabb áll elő a székletszorulás jelensége, mint a feleségemnél, amikor az utóbbi huzamosan nem képes valami korábbi sérelmet

megbocsátani, vagy amikor huzamosan nem képes egy szellemi problémagócot megérteni, a maga teljességében átvilágítani és tovább engedni. Úgyszintén, ha az igen támadott és a Rákban álló Lilit-el rendelkező feleségemnek a családi életforma kerete között (hűség...?) feloldhatatlannak bizonyuló, tudattalan, vagy tudatos szexuális vágyakozási problémái vannak, a kislány nemi szervének a bőre hamarabb kicsattog mint ahogy a feleségem érzékeny húgyhólyagja és fizikailag „homokos” veséje jelezne, hogy baj van „odafent". Vagyis, hogy szellemi zárlat és zavar keletkezett a feleségem tudattalan lelki világában az időközben kielégítetlen vágyakozással alakuló, de észre nem vett, önkéntelen szexuális képzelgések következtében. Nincs szándékomban művészi parabolákban és irodalmi allegóriákban célozgatva jelezni az ide vonatkozó szokatlanul meredek és veszélyes gondolataimat, nem csak azért, mert most nem irodalmi „művet” írok, hanem azért is mert tudatában vagyok annak, hogy mennyire fontos végre egyenesen és minden kertelés nélkül szembenéznünk a szellemi folyamatok és jelenségek törvényeivel: Az ártatlanul meggyilkolt - mostani példánkban épp a második világháború időszakában élő zsidó - gyermekek, de lehetnének azok bármelyik faji gyűlölködésnek áldozatul esett ártatlan gyermekek, akár csak az AIDS vírussal befertőzött csecsemők, vagy a pedofiliás szexuális kapcsolatra kényszerítettek, nem csak a kegyetlen, agresszív és perverz hajlamú felnőtteknek (férfiaknak...) az áldozatai, hanem a saját édesanyjuk intenzíven átélte, a huzamos veszélyeztettség állapotában akkumulált félelmek következtében rejtetten agresszív, szellemi - lelki állapotának is az áldozatai. Mielőtt a szex-rák és a pedofília áldozatainak a problémakörére (vagyis ezt a tragikus problémakört működtető anyai tudattalan lelki- és szellemi folyamatoknak az ok és okozati mechanizmusának a leírására) teljesen rátérnék, maradjunk a náci táborokban és e halál táborokon kívül meggyilkolt zsidó gyermekek esetének metafizikai elemzésénél. Semmi sem történik véletlenül és minden szellemi - lelki és fizikai - természeti jelenség az egyetemes törvények alapján megy végbe a maga ok - okozati összefüggérendszerében. Ha nem elégszünk meg az ártatlan zsidó gyermekek abszurd legyilkolása fölötti megdöbbenésünk, sajnálatunk, dühünk és megrökönyödésünk állapotával és mélyebbre nézünk, meg fogjuk látni, hogy a krematóriumokon belüli és kiüli csecsemő- és gyermekgyilkosságok előtti időszakban a magukat évezredek óta „az Isten egyedüli kiválasztott népének” tudó és ezt az irracionális „felsőbbrendűségi” komplexushoz vezető csoportszellem-képzetet intenzíven átélő zsidók egy része (ne felejtjük el, hogy pontosan a karma törvénye következtében, nem minden zsidót gyilkoltak le Németországban a fasiszták és a Szovietunióban a kommunisták) pontosan egy másik, „még kiválasztottabb nép” és egy népfaj (germán és szláv) agresszív és gyűlölködő küldetésstudatával került egy „hullámhosszra” a rezonancia törvénye alapján. Ezért a zsidó nők is (a meggyilkolt gyermekek anyái), önkéntelenül, vagy tudatosan, rejtetten, vagy nyíltan, személy szerint, vagy csak általánosan, de pontosan olyan intenzíven gyűlölték, ha csak „ártatlan” félelmükben is, a fasiszta németeket és a nacionalista oroszokat, akár csak ez utóbbiak a zsidó anyákat és a zsidó nőket a Németországban és az Orosz országban élő zsidó tömegekkel egyetemben. Tetszik - nem tetszik, ha szörnyű, ha nem, de tudomásul kell vennünk, hogy az egész létezés minden mentális vonatkozásában működnek és hatásukat methetetlenül gyakorolják az egyetemes törvények. Így a teremtés (képzelet), a rezonancia és a polaritás törvénye is. Nem létezik isteni kivételezettség, vagyis nem létezik égi protekció, sem „kiváló” személyek sem „kiválasztott” nemzetek számára és nincs isteni meghatódás (kegyelem), mint ahogy nincs ok nélküli, vagy véletlen sors-üldözöttség sem. De léteznek és hatnak az emberi teremtésben az örökletes programok mind a képzelet törvényének, mind a kiegyenlítődség törvényének következtében. A fizikai-biológiai életben a végső (últolsó) határhelyezethez: végső lehetőségéhez eljutott teremtés, humanista szempontok szerint vizsgálva - ítélve, könyörtelen. Nem a szerencse, vagy az isteni kegyelem hagy el bennünket, határhelyzetben került, fájdalmas és tragikus létállapotunkban, hanem visszafordíthatatlan, fizikailag és pszichikailag „elviselhetetlen” vég-helyzetekbe sodródik a fizikai személyünk az anyai ősknél elindult romboló szellemi „örökségeink” következtében, amennyiben nem vagyunk képesek a szellemi - lelki átalakulásra. Akkor amikor nem tudjuk kiegyenlíteni önmagunkon: saját lelki - szellemi állapotunkon belül a mi személyünkbe (én-tudatunkba) „csomagolt” zavaros ő- sóvárgást és a romboló ellentétes szellemi erőket. Amennyiben megértettük és magunkévá tettük a fentieket, vagyis ha megtanultuk helyesen értékelni és értelmezni az ártatlanság fogalmát és megszabadítottuk gondolkozásunkat az ártatlanság idealista és irreális (tév-)képzetétől, kezdjük el az AIDS szellemi okának vizsgálatát onnan, ahonnan a „fizikai betegség” elburjánzása és tömegjelenséggé válása elindult: a szexuális határtalanság és határolatlanság, vagyis a szexuális zavarodottság (homoszexualitás, biszexualitás) majdnem tömeges jelenséggé válásától. Onnan, ahol egyes már - már a tömegek szintjét is érintő csoportok nem csak, hogy természetes nemi (és szellemi) állapotként kezdték a homoszexualitást tárgyalni és törvényesíteni, hanem „művészetet és filozófiát", sőt: vallást és ideológiát is „alkottak” belőle. Metafizikailag a dolog egyértelmű: Jin nem egyenlítődhét ki Jinnel, hanem csakis Janggal. Szeretet nem termékenyíthet meg szeretetet és nem egyenlítődhét ki szeretettel, hanem csak Fénnel. Csakis Fénnel! Spirituális szinten a Jin nem termékenyítheti meg a Jint és Jang sem termékenyítheti meg a Jangot, mint ahogy természeti - biológiai szinten sem. A Gyűlölet nem a Szeretet kiegyenlítődség szellemi ellentéte: nem az Isteni egységet helyreállítani képes komplementer ősprincipiuma a Szeretethez, hanem annak a szétbomlott, darabokra szaggatott, szilánkokra porladt és zavarosan összevegyült, az egység megvalósulását megakadályozó (szenny) állapota: maga a zuhanás örülten kavargó és rothadó - bomlasztó örvénye. Szeretéből és gyűlöletből nem lehet egység, mint ahogy a Fényből és a Sötétségből sem, hiszen a sötétség a fény poláris ellentéte és nem annak a spirituális kiegészítője. A Fény hiánya, vagyis a szellem teljes hiánya a sötétség. A sötétség és a gyűlölet pontosan a fény-hiány, vagyis a szellem-zavar: az egység (a másik nemmel való egységbekerülés és kiegyenlítődség) elutasításának, vagy „finom” elkerülésének a következménye. Nem célja a jelen írásomnak, azt vizsgálni, hogy mennyiben tehet vagy nem tehet, mennyiben hibás, vagy nem hibás, vagyis hogy mennyiben felelős a homoszexualitás, vagy a pedofília szellemi, lelki és fizikai állapotába került személy a saját természetellenes természetéért. Tény, hogy az ellentétes nemű felnőtt (kiforrított személyi tudattal rendelkező)

személyekkel való barátkozás és hosszas együttélés a maga ellentétes összetettségében mindig nehezebb, problémásabb és ezért különös erőfeszítéseket igényel. Az ellentétes nemű személyek közötti kapcsolat fenntartása mindig különösebb odafigyelést, a gyökeresen különböző természeteken, az ebből eredő különböző igényeken és elvárásokon állandóan megtörő másság összeegyeztetését feltételezi állandóan. A másnemű élettársi kapcsolat állandóan feltételezi a partnerrel szembeni felelősséget: a sokkal nehezebben megvalósítható nyíltságot és sokszor mindkét fél számára kényelmetlen hibabelátást igénylő őszinteséget. Ilyen szempontból a homoszexuális kapcsolat sokkal kényelmesebb, mert a természeti (nemi) másság megértésére irányuló erőfeszítést nem kell felvállalni a kapcsolatban. Ennek ellenére pontosan ebben a nemek közti spirituális kiegyenlítődésként érdekben tett erőfeszítés-ellenes (langyos: nem „meleg"! állapotban a homoszexuális és a pedofil személynek a különböző nyakatekert tudományos (pszichológiai) elméletek és öngazolások segítségével a tudattalan mélyére süllyesztett permanens bűntudata már csak e szellemi könnyítési vétek-tudat miatt is személyiség-zavart okoz. De ez a legkevesebb. Mivel nem csak a tudományos (modern)-racionális és a misztifikáló vallásos irracionális (babonás) tudatunk vezérel bennünket, hanem a szellemünk legmélyén rejtőző isteni lelkiismeretünk és (egyetemes) felelősségérzetünk is, aminek finom (zavaró) jelzéseit semmiféle vallásos kábulat és semmiféle tudományos módszer nem tud teljes mértékben és örökre elnyomni, a homoszexuális személy, a homoszexualitás „természetes másságát” igazoló legszilárdabb elméletek védelmében is ab ovo bűntudatot érez a lelke és szelleme legmélyén. És ez még akkor is így van, ha „mérhetetlen szelidségről és szeretetről tanúskodó, elbűvölő és csodálatos” (szentimentális) „művészi alkotásokkal” próbálja ezt kompenzálni. Vagyis elaltatni saját éberségének és a közönségének a figyelmét (pl. Elton John, Fredy Mercury). A rejtett és elfojtott bűntudat, pontosan az egyetemes szellemtörvények alapján minden esetben és természetesen rejtett (tehát veszélyesebb) agresszivitást eredményez.

A rejtett és összezavart, vagyis a nem beismert és feloldani - jóvátenni, kiegyenlíteni vágyott bűntudattal és agresszivitással élő ember, akarva - akaratlanul (és rosszabb, ha saját magával szemben is vallásos hipokritizmussal, mint az én nagyanyám) támadja azt a személyt, vagy azokat a személyeket, akiről tudja, vagy azt képzei, hogy nyíltan, vagy a háta mögött lenézik, elutasítják, megvetik őt. A homoszexuális személy esetében ez az ellenség, akit akarva - akaratlanul gyűlöl, vagyis támad tudata legfinomabb szintjén, az a „túloldalon álló", nem homoszexuális emberiség többsége. És akkor arról még nem is beszélünk, hogy finoman palástolt és hősiesen viselt másságának keserű és kétségbeesett pillanataiban a „többiek” képező emberiség mellett, saját sorsát, sőt: ha homoszexuálisan is vallásos (és miért ne lenne?), magát a kívülálló és mindent ilyen zavarosan intéző Úristent, végső soron tehát a saját ősforrását is jelentő abszolútumot támadja (átkozza). Gondolom, hogy a fentiekből és mindabból, amit a korábbiakban leírtam érthető, hogy az AIDS miatt hódít elsősorban a homoszexuálisok körében és miért tekintem a szex-rákot a személyiségtudat spirituális rétegeiben megélt, anyai-családi zavartság romboló és kaméleon - programok természetes következményének. Röviden: az AIDS elsősorban az abszolútum: a személyi lelkiismeret irányába áramoltatott, állandó hamis információ-táplálásnak és az egyéni sors-képzetnek a támadásán kerszesztül az abszolútum irányába forduló gondolati-érzelmi támadásoknak a (a hatás és visszahatás törvénye alapján létrejövő) következménye. Azon túl, hogy miközben az egyik betegség drámája a sejtek szintjén, a másiké mélyebben: az egyéni eredet meghatározottságaihoz közelebb álló gének szintjén történik, mind szellemi mind spirituális szempontból, még létezik egy lényeges különbség a rák és az AIDS betegség között. Ez az, hogy miközben a rák-burjánzást a személy szervezete: a belső működési deregulációja hozza létre, addig a hamis információkat tartalmazó AIDS-vírus elsősorban személyek közötti fizikai kontaktus révén történő fertőződés, vagyis hamis információ átadás - átvevés és (az anyai programok átadásával együtt természetesen:) öröklődés útján terjed. A rákot kiváltó normophan magatartásnak ugyanis nem létezik a köztudatot különösebben érintő, azt felkavaró és állásfoglalásra provokáló ideológiája, miközben a homoszexualitás vallásos és tudományos alapú ideologizálása és ezen ideológiának az érvényben levő morális - vallásos nézetekkel történő konfrontációja évtizedekkel az AIDS tömeges betegséggé váló megjelenése előtt elindult. Persze, nem véletlenül, az AIDS esetében egy másik, tömeges fertőződési lehetőség is fellépik: a kábítószer-injekció útján történő fertőződés. A huzamosan és többnyire kábult tudat-állapotban levő személy egyértelműen hamis szellemi információt áramoltat minden irányban, aminek következménye végül az „adóállomás” megszüntetése: a személy halála. A fertőzés és a fertőződés szellemi értelméről és metafizikai okáról a magyar nyelv is világosan beszél: nem csak olyankor mondjuk, hogy megfertőztek valakit, ha szexuális aktus során, vagy egy sterilizálatlan fecskendő „segítségével” jutott hozzá a fertőző kórokozóhoz, hanem akkor is azt mondjuk, hogy egy gyenge akarattal, vagy zavaros tudattal rendelkező fiatal megfertőztek, ha az egy vallásos szektába, vagy valamilyen szélsőséges eszméket valló pártba, tömegmozgalmába hirtelenül beáll. Nem véletlenül illeti a nyelv ugyanazzal a fogalommal a két különböző eseményt. Nyelvünk őrizi még a metafizikai gondolkodás kifejezési formáit. Metafizikai közhely, hogy csak annak a személynek fertőződik be a fizikai teste, aki személyi tudatában már fertőzött. A fertőzhető ember szellemileg sem „egész-séges” gondolkozással rendelkező személy, mivel a fertőző és fertőzhető emberek nem egészséges világgéppel élő személyek. Ők valamiért nem látják, vagy nem akarják látni az egész létezést a maga ellentétes, de egységes összetettségében, hanem csak a részeket és a töredékeket. Ezt a szélsőségesen sarkított rész -látást nevezzük tudati, ideológiai (morális életszemléleti) imagináció-fertőződés jelenéségének. Az egész - látó ember nem beteg és ha az egész-séges létszemléletét, valamint személyi tudata integritását megtartja, akkor vagy nem találkozik veszélyes kórokozók, vagy a kórokozók nem állapotodhatnak meg és nem szaporodhatnak el az ő szervezetében. Mert a „kór", vagyis a betegség nem ellenség és személyi vagy csoportos kiválasztódással azokban a szervezetekben üti fel a fejét, amelyeknek gazdái zavaros és agresszív mentalitásukon keresztül, generációkra visszamenőleg veszélyeztetik az egész egységes létezés egyensúlyát. A betegség, vagyis a kór nem ellenség tehát, hanem a mágia (teremtés: imagináció) törvényének a (spirituális) szabályozó mechanizmusa. A betegség az egységes egész létnek az immunitás-rendszere, egy olyan támadó-védekező spirituális mechanizmus, amely a határhelyzetben került teremtési

folyamatokban azt biztosítja, hogy az imagináció képességével (mágikus erővel) rendelkező teremtett formák individuumai és csoportjai ne legyenek képesek olyan deviáns és romboló szellemi programokat létrehozni, amely az egész létezés (teremtett és teremtődő életet) veszélyeztetné. Mivel határhelyzetekben működő folyamatoknál lép fel mint spirituális szabályozó rendszer, a Szaturnusz által megtestesített ősprincipiumhoz, emberi szinten tehát az egyetemes (-és nem a spekuláló-aggodalmaskodó) felelősségtudathoz kapcsolódik. Anélkül, hogy az ítélező fanatizmus örvényeibe sodródna (Annak a tudatában tehát, hogy a szubjektív szempontok bármennyire eltérnének az egyetemes törvények kéréseitől, valahol mégiscsak jogos az a törekvés, amely minden gyógyítási lehetőséget bedobna a betegségek ellen, és azzal együtt is, hogy tudom: a lét-romboló és teremtés-zavaró egyéni spirituális állapotokat leképező betegségi folyamatok csak mesterségesen állíthatók meg és nem fordíthatók vissza, valamint annak a tudatában is, hogy mennyire szeretném például én is a gyermekkori szexuális imagináció-fertőződésem következtében már serdülő korom időszakában tönkrement vesémet és húgyhólyagomat az alvási nehézségeket is okozó hiperérzékenységből kigyógyítani, hogy az eleresztési képtelenség következtében idültté vált végbélhuruttól való megszabadulási vágyamról ne is beszéljek !) merem állítani, hogy az orvostudomány ugyanannyi rosszat tesz, mint amennyi jót mindaddig, amíg a pontos diagnosztizálás, valamint a betegségek szellemi okainak a felderítése és tudatosítása helyett, a gyógyításra és a terápiára fekteti a hangsúlyt. Pontosabban: mindaddig, amíg az orvosok a gyógyítás terén a sikerek elérésével („ a halállal és a szenvedéssel szembeni versengéssel") vannak elfoglalva, tulajdonképpen az egyetemes (globális) egészséges létezés szelleme ellen munkálkodnak ("küzdnek") az egész egészségvédő propagandájukkal, technikai tudományos apparátusukkal és intézményeikkel. Gondolom a fertőzés és az egészség kérdését (tudván azt is, hogy e témából külön egy, a jelen tanulmánnyal vetekedő méretű metafizikai - asztrológiai tanulmányt lehet készíteni) az AIDS fertőzés és a homoszexuális deviancia szellemi okainak megértése szempontjából szükséges mértékben felvillantottam, nem szükséges már a betegségeket okozó táplálékok fogyasztását és más, betegségokozó fizikai körülményeket (például „rák keltő anyagok” fogyasztása, belélegzése, atomeróművek meghibásodása és felrobbanása következtében létrejövő veszélyes sugárzásba kerülés, stb.) szellemi szempontból, vagyis az egyetemes törvények összehatása szempontjából megvizsgálni. Az emberi individuum egy az egyben megtestesíti, gyakorolja, de ugyanakkor el is szenved ezeknek a „világkormányzó” őszellemi erőknél a megnyilatkozását. Mivel a destruktív és kaméleon programokról szóló tanulmányt háromszor hét oldalra terveztem, a még rendelkezésre álló sorokban vizsgáljuk meg az AIDS asztrológiai vonatkozásait. Mint az egyetemes egységtudathoz, az egységhez való tudatos kapcsolódási képességhez és a spirituális éberséghez a legközelebb álló, elsősorban mentális és ideális (imaginatív) dimenziók szintjén érvényesülő hamis információ áramoltatási folyamatoknak (aktusoknak) a fizikai leképeződése, az AIDS elsősorban a Halkhoz kapcsolódik, de mint a Szeretet és a Fény áthatolásának, megtermékenyülésének és végső kiegyenlítődének az elferdült, steril és örvény-állapotába került személyi és csoportos alaphelyzet, a Skorpió által megtestesített spirituális erőterhez kapcsolódik. A Skorpió viszont, mint a megfordulási határhelyzetbe került spirituális állapotok leképeződése annyira el van látva önromboló (öngyilkossági) programokkal (halálos mérgekkel) és uralkodó bolygója: a Plútó révén egyetemes igazság-felismerési képességgel, hogy a szélsőséges létállapotba kerülő, Skorpió - személy, akarva vagy akaratlanul (tudatosan, vagy öntudatlanul) hamarabb átküldi magát a túlvilágra mintsem, hogy az AIDS- vírust terjeszthesse akár fizikai-biológiai, akár spirituális szinten. Az egyetemes egység-tudat és az éberség helyett a szentimentalizmus ál-egységét választó Diszharmónikus Halak-ember viszont tovább sodródik az árral és ontológiai zavarodottságát rész tudományos elméletekkel indokolva tévelygését, folytatja az AIDS spirituális terjesztését. A Halak által megtestesített spirituális erőter problémaköre a Teljes Szeretet megvalósítási állapotát képviseli. Az abszolút lét-pontjától vallásosan különválasztott (külső Isten-képzet) és tudományos világlátásával elszakított ember, csak pszeudo-szeretettel él, rész-szeretet, szeretet-darabkákat képes átélni személyében. A különböző rész-egységekhez, lényekhez, csoportokhoz és tárgyakhoz - helyekhez, vagy képzetekhez való egoista ragaszkodását összetéveszti a szeretettel. Holott, ha jól megnézzük, még az emberszeretet is (ami az egész emberiség minden egyedének a szeret-érzését feltételezi a rablógylkosokkal és a népirító diktátorokkal, stb., együtt), vagy az Isten-szeretet is, idealisztikusan különválasztva pl. a kór- okozó baktériumok és az AIDSZ vírus szeretetétől, csak pártos-szeretet.

A szeretetnek az rész- formában történő megélése ugyanolyan létkorruptió, mint bármely hamis információ-áramoltatásra alapozódó szélhámoskodás. Az igazi szeretet-állapot és a szeretet élmény nem tűr meg semmiféle ellenségképzetet. Ez az egyetemes egységállapot-tudat, a szeretet-élmény csak az anyagi létezés korlátai által létrehozott tévképzetnek a feloldásával és elhagyásával jöhet létre. Ahhoz, hogy ezt a határtalansági állapotot átélhessük szellemünkben, bátran fel kell vállalnunk a fizikai állapotunkból adódó határozott állapotunknak megfelelő tudatos határozottságot, mivel a Szeretet - állapot inkább igényli a kábulat elleni harcot mint a korrupt állapotok felvállalását. Együtt érezhetek minden szenvedő emberrel (az AIDSZ vírussal fertőzött homoszexuálisokkal, vagy a hozzám hasonló szexuális vágyakkal rendelkező emberekkel is), miközben egyáltalán nem kell azokkal egy követ fújva, egyet – értenem. Lásd még a részletes kifejtéseket és a vitákat és értekezéseket az:

www.aldottelet.com www.kozmaszilard.com www.asztrologusz.com www.kozmaszilard.hu - honlapjainkon, honlapjaimon.

A szemellenzővel vizsgált betegségi okok következményei.

A Rák szellemi okai

A betegségek mentális - metafizikai- oka igazából a hamis információ-áramoltatáshoz: a folyamatos önáltatásig mélyülő környezet-félrevezetési készletekhez, vagyis a kaméleon - programokhoz kötődik kauzálisan, még kor is ha első látásra, inkább a rombolási és önrombolási programok erős átélése váltja ki a betegségeket. Bármilyen betegség eredeti oka, még az orvosilag néha felismerhetetlennek mondott betegségeké is (lásd az egyes, konkrét fizikai okok nélküli, a szervek rongálódásához, vagy a biológiai funkciók zavarához egyértelműen nem köthető betegségeknek, mint a fiatalkori végzetes elgyengülések orvostudományi meghatározhatatlanságát) végső soron

egy, vagy több, a fizikai létben a bolygók által is megtestesített létprincípiummal (ősi teremtőerővel) való huzamos és intenzív, önkéntelen és öntudatlan, diszharmonikus (ellenséges, vagy félreértett: zavaros és érzélgős: misztikus és vallásos) szellemi kapcsolatnak - viszonyulási módnak a következménye, amely az embert elidegeníti és irritálja az illető erőt, vagy törvényt megtestesítő jelenségekkel, létállapotokkal és személyekkel szemben.